

Ako o tom uvažoval, zjavil sa mu vo sne Pánov anjel... (Mt 1,20)

Nikdy nesúďme unáhlene a s hnevom v srdci. Boh pomôže na príhovor sv. Jozefa tam, kde už zlyhá každá iná pomoc.

Vybral sa aj Jozef z galilejského mesta Nazareta do Judey, do Dávidovho mesta, ktoré sa volá Betlehem, lebo pochádzal z Dávidovho domu a rodu, aby sa dal zapísať s Máriou, svojou manželkou, ktorá bola v požehnanom stave. (Lk 2,4-5)

Nesúďme nikdy podľa zovňajšku. Nech našu veľkosť nikdy nemerajú peniazmi, ale dobrotou srdca.

Pastieri sa poponáhľali a našli Máriu a Jozefa i dieťa uložené v jasliach. (Lk 2,16)

Sv. Jozef zabudol na všetky útrapy, minulé i budúce. Vidí iba prítomnosť a svoju radosť i vďaku vyjadruje mlčky: v očiach sa mu zračí krásny pokoj srdca, ktorým je naplnené celé jeho vnútro pri pohľade na Ježiša.

Usadil sa v meste, ktoré sa volá Nazaret. (Mt 2,23)

Ten kto je dobroprajný, dobrosrdečný a obetavý voči svojej rodine, ten nájde v rodine vždy zázemie, ktoré mu nič nemôže vynahradiť a kde vždy prekoná úskalia života. Čokoľvek nám prinesie budúcnosť, vždy sa s dôverou opríme o Ježiša a Máriu a budeme blažení, ako svätý Jozef.

Keď mal dvanásť rokov, tiež išli, ako bývalo na sviatky zvykom. A keď sa dni slávnosti skončili a oni sa vracali domov, zostal chlapec Ježiš v Jeruzaleme, čo jeho rodičia nezbadali. (Lk 2,42-43)

Koľko rás sa to stane i nám obyčajným ľudom. Máme pocit, že Boh sa skryl pred nami, stratil sa a dlho a bolestne ho hľadáme.

Tieto skúšky vždy sledujú naše dobro: aby sme precitli a úprimnejšie sa venovali rozhovoru s ním, a aby naše srdcia túžili ešte viac po ňom.

Vari to nie je tesár, syn Márie...? (Mk 6,3)

Nepohrdajme nikdy svojím stavom, nevyvyšujme sa nad druhých, nebuďme skleslí, keď iní stoja vyššie. Azda práve toto miesto, ktoré máme, je Bohu najmilšie, je to jeho vôľa a my sa takto môžeme stať vhodnými nástrojmi na uskutočňovanie jeho vôle. Svätý Jozef verne plnil Božiu vôľu, hoci žil v nízkom postavení.